

ת"פ 23861/06/21 - מדינת ישראל נגד מאיר תורג'מן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 23861-06-21 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'
תיק חיצוני:

לפני המאשימה	כבוד השופט אוהד גורדון
נגד הנאשמים	מדינת ישראל על-ידי פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה) - עוה"ד בורנשטיין, ברטפלד וניצן
	1. מאיר תורג'מן על-ידי הסנגוריה הציבורית מחוז ירושלים - עוה"ד פוקסברומר וארליך
	2. משה הבא
	3. יצחק תורג'מן
	4. דוד בוזגלו
	5. לורנט לוי
	6. דוד קליינר

החלטה

לאחר ששקלתי את עמדות הצדדים, אני מוצא לקבל את בקשת הנאשם 1 "לתקן" את תשובתו לאישום.

1. בתשובה המקורית הודה הנאשם 1 בין היתר בנוסחו של סעיף 1 לכתב האישום, וזאת ללא סייג. במסגרת נוסח זה נאמר, כי עד אוקטובר 2013 כיהן הנאשם 1 כחבר מועצת העיר ירושלים, יו"ר האופוזיציה במועצת העיר וחבר בוועדה המקומית לתכנון ולבניה; מאוקטובר 2013 עד 12.3.18 כיהן כחבר מועצת העיר וסגן ראש העירייה; והחל מ-2014 שימש כיו"ר רשות הרישוי המקומית לתכנון ובניה ומנובמבר 2015 עד לתחילת החקירה שימש כיו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה.

כיום, כך לפי הודעתו מיום 31.10.23 בסעיף 7, מבקש הנאשם 1 לשנות דברים אלה ולאשר כי מנובמבר 2015 מונה ליו"ר הוועדה לתכנון ולבניה "שממנה גם נגזר תפקידו כיו"ר וועדת הרישוי החל מאז", ובתקופה שקדמה לכך שימש קובי כחלון כיו"ר הוועדה וממלא מקומו היה יוסי דייטש. עוד מסר שבשישה מקרים, לרצונו של כחלון וכשהאחרון ודייטש לא יכלו להגיע, הסכים הנאשם 1 "בחברות טובה" למלא את מקומם בישיבות או חלקן - ראו פירוט נוסף שם. עוד טען כי בוועדת הרישוי לא התקיים דיון "אלא נבדק שהבקשה הומלצה לאישור ע"י כל הגורמים המקצועיים, והוועדה אישרה את כל הבקשות שאושרו לה ע"י הגורמים המקצועיים לאישור".

2. המונח "תיקון" עלול להטעות - שכן, בפועל מדובר בבקשה לחזרה מהודאה בעובדות. מענה של נאשם לכתב אישום במסגרתו הוא מודה בעובדה, תוחם את יריעת המחלוקת. חזרה מהודאה שכזו אפשרית בכל שלב של המשפט, אך זאת ברשות בית המשפט ו"מנימוקים מיוחדים שירשמו" (סעיפים 152(א) ו-153(א)) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982).

3. נימוקי התנגדותה של המאשימה לבקשת הנאשם 1 הם בעלי משקל. בכלל זה יש לתת את הדעת לעיתוי המאוחר של הגשת הבקשה, ביום 26.6.23 ו"עמוק" לתוך פרשת התביעה. צודקת התביעה כי יש לבחון גם

את עובדת הגשת הבקשה רק לאחר תום עדותו של העד יואל שבת, הגם שהסוגיה עלתה בעדותו מספר פעמים וההגנה התנגדה כי העד יציג מסמכים בנושא, שמסר כי מצויים ברשותו. לאורך ההליך הנמשך כבר זמן ניכר, רשאית הייתה התביעה לכלכל את צעדיה, לרבות את זימון העדים ותוכן חקירותיהם, בהתאם ליריעת המחלוקת כפי שעלתה מן התשובה לאישום. בנוסף, עיון בתשובה לאישום - שנוסחה בידי באי כוחו הקודמים של הנאשם 1 - מציג תגובה מפורטת ודקדקנית. מכאן, שעשויה להיות השלכה לבחירת ההגנה להעלות את הגרסה מושא בקשת "התיקון" בעיכוב ולאחר שנשמעו עדויות והוגשו מוצגים רבים. לבסוף, יש לתת את הדעת לאפשרות כי קבלת הבקשה תצריך זימון עדים חדשים או עדים שכבר העידו להשלמת חקירות, תוך הארכת המשפט וסרבולו.

4. ועם זאת, לאחר בחינה ובשים לב למבחן המשפטי הרלבנטי לבחינת הבקשה, איני סבור שבנסיבות שלפניי די בשיקולים אלה כדי לדחות את הבקשה. יש להותירם לבחינה בהמשך ההליך, בשאלת משקלה של הגרסה מושא התיקון המבוקש.

5. למרות מינוח ה"נימוקים המיוחדים" שבסעיף 153(א) הנזכר לעיל, הפסיקה בסוגיה הנדונה, שדרך כלל עסקה בבקשות לחזרה מהודאה כוללת, עיצבה מבחן מקל-יחסית שעה שמדובר בבקשות המוגשות טרם גזר הדין. בשלבים אלה, יקל על הנאשם לשכנע שהבקשה מבוססת על רצון כן להילחם על חפותו ולא על שיקולים ומהלכים בעלי אופי טקטי (ע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' סמחאת** (14.11.91), רע"פ 6964/13 **רובינשטיין נ' מדינת ישראל** (31.12.23), ע"פ 3227/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (24.1.11)). בכלל זה והגם ששיקולי ניהול הדיון וסרבולו נשקלים במסגרת ההכרעה, הם עשויים לסגת בפני הרצון לאפשר לנאשם בפלילים למצות את הגנתו:

"אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודאה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי הוא שלא להכביד תמיד במשקלם של אותם 'נימוקים מיוחדים', הנדרשים בסעיף 153(א) הנ"ל. ער אני לכך, כי גישה זו עלולה לפתוח פתח לנאשמים להתחרט על הודאתם, ואף נתתי דעתי על הפגיעה של 'רוחב לב' זה בניהולו התקין של הדיון ועל שיבוש סדריו של בית המשפט. אולם כשנשקל הצורך למנוע רעות אלה, לעומת הדרישה לעשיית צדק, חייבת לנטות כפה של האחרונה, חרף 'המחיר' שמשלם הציבור כתוצאה מזה." (עניין **סמחאת** הנ"ל, פסקה 8 לפסק דינו של השופט גולדברג).

6. במקרה שלפניי ראוי ליישם את המבחן המקל ולקבל את הבקשה. זאת, בשים לב לכך שאין מדובר בבקשה לחזרה מהודאה כוללת או בבקשה שהוגשה בתום ההליך, כי אם בבקשה לחזרה מהודאה בעובדות מסוימות שהן חלק ממכלול, שהוגשה בעיתוי בו טרם הסתיימה הבאת ראיות התביעה כך שהאחרונה תוכל לנסות ולהפריך את גרסת ההגנה.

7. בנוסף, ההגנה הציגה הסברים, שאת בחינתם המלאה אותיר להמשך, במסגרת שקילת משקלה של הגרסה. עניינם באילוץ הסנגוריה הציבורית ושיקולי הנאשם 1 ש"בתהליך הגשת התשובה לאישום חש... בוושה לפנות לעורכי דין שעבדו עבורו במסירות ולא שילם להם דבר כדי לעבור על כל פרט ופרט", והגם שאישר את הגשת התשובה לאישום בנוסח שהוגש, סבר שדובר בפרט טכני מה שהתברר בהמשך כשגיאה. אין אלה הסברים פשוטים, אך לצרכי הבקשה שלפניי איני סבור שעלה בידי התביעה לאיינם ולהראות, כי הבקשה היא מהלך טקטי.

8. לכן, במשקפי המבחן המקל ועל אף הפגיעה הצפויה בהליך, אני מוצא לקבל את הבקשה. הנוסח המופיע בסעיף 7 להודעת ההגנה מיום 31.10.23 יהווה חלק מתשובת הנאשם 1 לאישום.

אם תבקש התביעה לזמן עדים חדשים או לערוך חקירות משלימות של עדים שהעידו, תיבחן בקשתה לגופה ובין

היתר יינתן משקל לצורך באיזון נוכח תוצאת החלטה זו. עם זאת ולצורך צמצום הפגיעה בהליך, אבקש כי התביעה תבחן את הצורך הענייני ותיישם גישה ממוקדת.

9. המזכירות תשלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ד, 05 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.